

Velsignet feiring av inkarnasjonen!

Kanskje synes overskriften litt unaturlig nå mitt i julestria, men det er jo dette det handler om: At Gud ble menneske! Gud selv tok bolig i kjøtt og blod og ble en av oss. At han ble en av oss betyr også at han ble del av sitt eget skaperverk. Det som hører denne verden til er ikke noe vi skal ta avstand fra, men ta del i – slik Gud selv tar del i denne verden. Derfor skal vi kunne glede oss over god mat, lystig stemning og vennlige gaver – om vi er så heldig å få oppleve dette.

Ikonet til høyre henger i kapellet på The Open Gate. Kanskje ikke et typisk julemotiv, men i alle fall et motiv som taler sterkt om inkarnasjonen. Motivet er Jesu dåp i Jordan. Men komposisjonen er også slik utformet at alt er omsluttet av en sirkel som kan representere jordkloden. Guds rike bryter inn og gjennomstrømmer vår verden. Og om det hele igjen er korset. (Ikonet er malt av Hæge Aasmundtveit.)

Nedenfor følger en kort hilsen fra hver av oss i lederteamet:

Båret under en kvinnes hjerte

Jula er om mulig enda større enn påsken. En kvinne som bærer Skaperen under sitt hjerte! Og at Gud ville gjøre seg så liten at han ville la et syndig menneske føde Ordet slik at det ble kjøtt. ”At Gud ble menneske er uhørt, og må derfor være sant”, sier en av kirkefedrene. Ja enda større er det at jeg også skal få bære Kristus i MITT hjerte. Jeg er ”gravid” med hele himmelriket, og en dag skal det forløses, og møte oss i all sin fullkommenhet. En velsignet God Jul! *Jan*

Vi venter...

For meg pleier advent å være den beste tida på vinteren. Symboler, dekor og skaperglede, forberedelser, gleden ved å dele gaver, dele noen måltider med flere enn vår vante familie, stelle til fest. Tid for de gode innlevelser. Jeg forsøker å leve meg inn i Jesu fødsel, denne gang fra Marias synsvinkel. Forventningene, gleden som spirer mens fosteret vokser. Når barnet begynte å sparke i magen; jasså, du blir en aktiv liten krabat, du gudesønn. Gleden av å holde ham i armene når han fødes, være den mammaen som gav næring, trøst og omsorg, fryde seg over alle hans påfunn og alt det rare han sa når ordene tok form. Tror han må ha hatt et særegent vesen, tror han må ha strålt av godhet. Jeg tiltales av godhet!

Spranget er langt fra det skønne barnet, via hans død og oppstandelse – til våre liv i dag. Jeg er opptatt av hvordan vi preger våre liv. Gjennom Anam Cara har jeg funnet noen leveregler som gir dyp resonans hos meg. For eksempel vektlegging av rytme. Jeg liker rytmen som følger av kirkeåret, muligheten dette gir for refleksjon rundt ulike deler av livet. Rytmen i

tidebønnene, og friheten de gir ved å slippe å skape sine egne setninger for et øyeblikk. Rytmen ved den årlige retreaten, hvor livet nullstilles for en kort periode, og status gjøres opp i møtet med Skaperen og ikke etter samfunnets normer. Om livet er så godt at det føles som en lang julefeiring, om det går sin vante gang, eller føles som en uendelig utforbakke: Hva gjør vi med livene våre? På min knelekrakk har jeg skrevet ”først”, som en påminnelse om hvor jeg starter. I takknemlighet og glede vil jeg feire ennå en jul. Takknemlighet over å erfare godheten fra det lille barnet som er blitt en voksen deltaker i mitt liv. Et mysterium. Jeg liker mysteriet! God julefeiring. *Laila*

Lykke i ditt hellige rom

Fire dagers førjulsretreat Worth Abbey gjorde godt. Og noe av det gode gir jeg videre som en hilsen. Vevd inn mellom fem tidebønner i det benediktinske kloster som har blitt godt kjent i UK gjennom BBCserien ”The Monastery” reflekterte jeg over de to bøkene fra klosterets abbed, Christopher Jamison: ”Finding Sanctuary” og ”Finding Happiness”. Bøkene er nå oversatt til norsk og kommet ut på Efrem forlag: ”Ditt hellige rom” og ”Lykke”. Jeg har finlest dem både på engelsk og norsk. Vel verdt et studium. Og gjenklangen er tydelig i Brorsons uforliknelige: ”Akk kom, jeg opp vil lukke, mitt hjerte og mitt sinn og full av lengsel

sukke: Kom, Jesus, kom her inn”.

Pax et bonum Tom Martin

Også i mitt hjerte

”Om Jesus var blitt født tusen ganger i Betlehem, men ikke i mitt hjerte, da hadde jeg likevel gått glipp av alt.” Sitatet er tillagt mange, men stammer så langt jeg kjenner til fra en av kirkefedrene. At Gud ble del av sitt eget skaperverk gjennom inkarnasjonen er stort. Men for meg personlig betyr det lite om han ikke også er født i mitt hjerte. Det er det fantastiske budskapet hver enkelt av oss kan få ta imot. Gud er ikke ”bare” en Gud som solidariserer seg med han har skapt (som vi også skal gjøre), men en Gud som søker en personlig relasjon med hver enkelt av oss.

Sven

Til slutt: Det har vært en glede å følge fellesskapets utvikling dette året. Noen nye Utforskere og Vandrere har kommet til, og en hel mengde nye Venner. Ikke minst har det vært fantastisk å bli bedre kjent med flere av dere. Det er utrolig mange ressurser i dette fellesskapet.

Med dette lille ”nyhetsbrevet” vil vi ønske alle Venner, Uforskere, Vandrere og Medvandrere en velsignet høytid og et godt nytt år!

20.12.2010

Jan Løkkeborg, Laila Nordstrand Berg, Tom Martin Berntsen, Sven Aasmundtveit

